

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010208
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8521010208.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2021, v trestnej veci obžalovaného F. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/43/2021 zo dňa 25. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému F. X., nar. XX.XX.XXXX v X., okr.
Q. K., trvale bytom
Q. XXX/XX, X.,
okres Q. K.

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k), l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 12 /dvanásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/43/2021 zo dňa 25. októbra 2021 bol obžalovaný F. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 15.4.2021 v čase okolo 08:30 hod. v obchodnom dome Kaufland na Popradskej ulici č. 71 v Starej Ľubovni zobral z regálu s kancelárskymi potrebami 1 kus guličkové pero, ktoré si vložil do svojej topánky, a následne s týmto perom vo svojej topánke prešiel bez zaplatenia cez pokladničnú zónu, čím týmto svojím konaním spôsobil škodu krádežou obchodnej spoločnosti A. Slovenská republika v.o.s., IČO: XXXXXXXX, sídlom K. cesta XX/T., B., vo výške 5,99 eur a tento skutok spáchal napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 26.3.2021 v čase o 19:00 hod. krádežou tovaru v OD Kaufland na ulici J. Wolкера v Poprade, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Poprad uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- eur, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste A 22 00090332, a zároveň skutok spáchal napriek

tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/50/2019 zo dňa 3.12.2019, právoplatným dňa 3.12.2019, ktorého súčasťou je uznesenie o oprave č.k. OT/50/2019 - 60 vydané Okresným súdom Kežmarok dňa 16.12.2019, právoplatné dňom 13.5.2020, pričom z výkonu uloženého trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/9/2020 zo dňa 10.9.2020, právoplatným 10.9.2020, a taktiež bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/23/2020 zo dňa 13.2.2020, právoplatným dňom 13.2.2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na 20 mesiacov.

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody na 20 / dvadsať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 14 /štrnásť/ mesiacov.

A napokon podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, súd prvého stupňa obžalovanému uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku. Obhajca v neskoršie preložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku poukazuje na to, že obžalovaný nikdy nepoprel spáchanie skutku. Využívajúc práva obvineného dané § 34 Trestného poriadku buď odoprel vypovedať alebo sa v rámci svojho prednesu ku skutku priznal. Tak tomu bolo aj dňa 12.7.2021 kedy pri výsluchu uviedol, že „skutok zo dňa 15.4.2021 priznávam, tento skutok sa stal tak, ako je v uznesení o vznesení obvinenia, tento veľmi ľutujem“. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2021 obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, taktiež odmietol učiniť jedno z troch vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Trestného poriadku a to z dôvodu, aby jeho trestná vec bola riadne, verejne a zákonným spôsobom prejednaná. V súlade s výpoveďou zo dňa 12.7.2021 obžalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že čo sa týka jeho priznania, na tom vlastne trvá. Ku skutku sa pri jeho prepúšťaniach z väzieb priznal a oľutoval. V rámci svojej obhajoby obžalovaný chcel v súlade s ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona poukázať na skutočnosť, že v danom prípade nejde o prečin aj keď sú naplnené všetky materiálne znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže, avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Má za to, že aplikujúc materiálny korektív, mal súd postupovať podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku a postúpiť vec na prejednanie okresnému úradu, nakoľko sa nejedná o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť posudzovaný ako priestupok. Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 320 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a vec postúpil na prejednanie podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku. Alternatívne, pre prípad, že by odvolací súd vyhodnotil závažnosť trestného činu vyššiu ako nepatrnú, navrhol tento postup. Obžalovaný sa nestotožňuje so závermi odôvodnenia napadnutého rozsudku a s úvahou samosudcu, že vyjadrenie obžalovaného pri výsluchu dňa 12.7.2021 o priznaní skutku z 15.4.2021 nebolo možné zo strany súdu pre prípad uznania viny a rozhodovania o treste v tomto konaní vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona. Skutočnosť, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval je zrejme z jeho výpovede zo dňa 12.7.2021 ako aj zo záverečnej reči zo dňa 25.10.2021. Okolnosť, že závažnosť tohto skutku považoval za nepatrnú, žiadnym spôsobom neneguje jeho priznanie a oľutovanie. Zároveň súd prvého stupňa z pre neho nepochopiteľných dôvodov neprihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 36 písm. k/ Trestného zákona a teda, že dobrovoľne uhradil škodu, pričom cituje skutočnosti uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku k tejto poľahčujúcej okolnosti a má za to, že v danom prípade úvaha súdu ide nad rámec ust. § 36 písm. k/ Trestného zákona, v zmysle ktorého sa za poľahčujúcu okolnosť považuje dobrovoľnosť nahradenia škody. Obžalovaný nebol k úhrade

škody žiadnym spôsobom dotlačený, urobil to dobrovoľne. Súd si svojvoľne bez akejkoľvek opory vo vykonanom dokazovaní vyhodnotil, že tento jeho počin nebol následkom úprimného uvedenia a uznania si protiprávnosti konania a prejavom skutočnej a úprimnej ľútosti. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti má za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil jednotlivé poľahčujúce okolnosti a neprihliadol na ne v jeho prospech. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku namieta aj výšku uloženého trestu. Tento považuje za neprimerane prísny. Aj keď v skutočnosti nie je súd prvého stupňa viazaný trestom uloženým v trestnom rozkaze, chce zdôrazniť, že trestným rozkazom bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Napriek skutočnosti, že sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, súd na túto okolnosť žiadnym spôsobom neprihliadal, práve naopak, bol mu zvýšený nepodmienečný trest odňatia slobody o 2 mesiace oproti pôvodnému trestu. Taktiež nesúhlasí s uložením ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 14 /štrnásť/ mesiacov, ako aj s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu a to podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Ďalšou veľmi závažnou skutočnosťou, pre ktorú žiada zmiernenie trestu je obžalovaného vysoký vek a zhoršujúci sa zdravotný stav. S poukazom na hore uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vo veci sám rozsudkom rozhodol tak, že zruší výrok o treste a uloží obžalovanému primeraný trest podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona a zároveň zruší výrok o uložení ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 14 /štrnásť/ mesiacov a výrok o uložení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu a to podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani obžalovaný sa v rámci odvolacieho konania nedomáhal vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd považuje tieto skutkové zistenia za správne, s nimi sa stotožnil a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vyčerpávajúco rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje veľmi podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <[http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.](http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000)

+2000> Trestného poriadku. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <[http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.](http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000)

+2000> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Krajský súd zároveň dodáva, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku správne, logicky

a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy prvostupňový súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Odvolací súd preto len v krátkosti rekapituluje vo vzťahu k výroku o vine a poukazuje na výpovede svedka P. P. pracovníka bezpečnostnej služby v obchodnom dome Kaufland Stará Ľubovňa, ktorý popísal konanie a správanie sa obžalovaného kritického dňa, kedy videl obžalovaného ako berie do ruky guľčkové pero zabalené v ochrannej fólii, s ktorým následne prešiel do vedľajšej uličky, kde si svedok všimol, že na pere roztrhol ochrannú fóliu, ktorú zahodil do regála, pero držal v ruke a prešiel pár krokov dopredu a pero si zasunul do topánky, a keďže svedok videl podľa kamier, že za pero nezaplatil, tak ho počkal, keď vychádzal z obchodného domu a pri výstupe ho vyzval, aby ho nasledoval do miestnosti SBS za účelom podania vysvetlenia. Následne uvádzal skutočnosti týkajúce sa zisťovania totožnosti obžalovaného, volania nadriadenému svedkovi L. A., zaplata za pero obžalovaným a príchodu polície. Taktiež svedok L. A. nepriamo usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku. Súčasne prehraté kamerové záznamy preukazujú konanie obžalovaného. Pokladničným blokom z 15.4.2021 je zdokumentovaná cena za guľčkové pero, ktoré obžalovaný dňa 15.4.2021 odcudzil, a to vo výške 5,99 eur, ako aj skutočnosť, že následne došlo k jeho úhrade zo strany obžalovaného.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, na podklade ktorých je možné vyvodiť bezpečný záver o tom, že skutok sa stal, je trestným činom a za jeho spáchanie je trestnoprávne zodpovedný obžalovaný. Správne a zákonu zodpovedajúce, sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonne posúdené ako prečin zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže tento si prisvojil cudziu vec (guľčkové pero) tým, že sa ho zmocnil, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 26.3.2021 v čase o 19:00 hod. krádežou tovaru v OD Kaufland na ulici J. Wolкера v Poprade, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Poprad uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- eur, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste A 22 00090332) a bol aj za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/50/2019 zo dňa 3.12.2019, a trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/23/2020 zo dňa 13.2.2020), čím po objektívnej a subjektívnej stránke naplnil obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Krajský súd sa následne zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom sa nestotožnil s ich hodnotením vykonaným okresným súdom, ktorý mal za to, že nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti a jednu priťažujúcu okolnosť.

Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný doposiaľ 13 záznamov a to za rôznorodú trestnú činnosť, avšak viackrát bol uznaný za vinného aj zo spáchania prečinu krádeže, pričom krajský súd v tejto časti poukazuje na podrobný rozpis jednotlivých odsúdení obžalovaného uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na základe tam uvedeného možno pritom uviesť, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu k trestnému činu krádeže. Keďže viaceré odsúdenia nie sú zahladené, uvedenému zodpovedá priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zákona teda, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený.

Na strane obžalovaného neboli okresným súdom zistené žiadne poľahčujúce okolnosti upravených v § 36 Tr. zákona (predovšetkým pod písm. k/, l/) a to z dôvodov bližšie popísaných v odôvodnení rozhodnutia.

Je možné sa stotožniť s priťažujúcou okolnosťou podľa okolnosť § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Krajský súd mal ale za to, že obžalovanému mali byť súdom prvého stupňa priznané poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a § 36 písm. k) Tr. zákona (dobrovoľné naradenie škody), čo dôvodne namieťa aj strana obhajoby. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu vyhodnotil výpoveď obžalovaného zo dňa 12.07.2021, pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a jeho vyjadrenie učené pri záverečnej reči za také, ktoré spĺňa náležitosti pre priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a.

Obžalovaný totiž pri svojom výsluchu dňa 12.07.20201 uviedol, že skutok zo dňa 15.04.2021 priznáva, tento skutok sa stal tak, ako je v uznesení o vznesení obvinenia, tento veľmi ľutuje, avšak škoda poškodenému bola na mieste uhradená v pokladni vo výške 5,99 Eur.

Ako tiež vyplýva z vyšetrovacieho spisu a napokon aj z popisu skutku, obžalovaný svojím konaním spôsobil spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., vo výške 5,99 eur, pričom poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil, pretože obžalovaný za odcudzené pero zaplatil a to dokonca ešte pred príchodom hliadky polície. Zo spisového materiálu pritom nie je zrejmé a ani z výpovedí vypočutých svedkov nevyplýva, kedy došlo zo strany svedka P. k privolaniu polície, či pred alebo až po zaplatení predmetného pera obžalovaným. Z pokladničného bloku pritom vyplýva, že za uvedené guľčkové pero bolo zaplatené dňa 15.04.2021 o 08.53 hodine a z úradného záznamu príslušníkov PZ (viď čl. 1) vyplýva, že na miesto činu boli vyslaní dňa 15.04.2021 až o 8.55 hod. Z uvedených dôvodov, prihliadajúc na zásadu in dubio pro reo, sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou okresného súdu ohľadne nepriznania aj tejto poľahčujúcej okolnosti. Obžalovanému mala byť preto priznaná aj poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. k) Tr. zákona, keďže obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Zistiac uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, krajský súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd mal obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k/, l/ Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, druhostupňový súd pri ukladaní trestu bol povinný postupovať podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a teda znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest odňatia slobody ukladať v rozmedzí od 6 mesiacov do 26 mesiacov.

Krajský súd následne podrobil prieskumu druh trestu a jeho výmeru u obžalovaného. Vychádzal pritom jednak zo všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov, ako aj vyhodnotil všetky okolnosti a momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok, skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil žalovanej trestnej činnosti jednak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ako aj podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a počtu postihnutí za spáchanie priestupkov (20x), odvolací súd má za to, že uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. F. X., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd zároveň zrušil výroky súdu prvého stupňa, ktorým uložil obžalovanému ochranný dohľad na 14 mesiacov ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu vychádzajúc z toho, že v osobe obžalovaného sa jedná už o staršiu osobu - dôchodcu (68 rokov), pričom znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. K. Fabišíkovou diagnostikovala u neho zmiešanú poruchu osobnosti a škodlivý konzum alkoholu s opakovanými poruchami správania v anamnéze. Typické sú rysy narušenej sociability so sklonom k uspokojovaniu vlastných potrieb v rozpore s normami spoločnosti. V tomto veku, možno predpokladať, že trvalé povahové odchýlky sú nemenné, nie je možné predpokladať, že dôjde k nejakým veľkým zmenám vo vzorcoch správania, je to trvalá povahová odchýlka, nemožno v tomto veku očakávať zmenu rigidných vzorcov správania. Ani okresným súdom určený probačný dohľad by preto podľa názoru krajského súdu nesplnil účel aký je od takéhoto ochranného opatrenia očakávaný, teda predchádzanie opätovného páchania ďalšej protiprávnej činnosti. Iba pre vysvetlenie je potrebné dodať, že pri ukladaní tohto ochranného opatrenia sa musí prihliadať aj k závažnosti spáchaného trestného činu, k narušenosti a možnostiam nápravy obžalovaného, u ktorého je potrebné aj po prepustení z výkonu uloženého trestu sledovať jeho správanie a dodržiavanie zákonov a spoločenských noriem.

Pokiaľ ide o závažnosť prečinu, ktorá nemá byť vyššia než nepatrná v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., vo vzťahu ku ktorej smerujú podstatné odvolacie dôvody obžalovaného, krajský súd sa v tomto smere stotožnil s logickým, správnym a argumentačne vyčerpávajúcim odôvodnením uvedeným v napadnutom rozsudku, k čomu už nemá viac čo dodať a preto naňho v ďalšom odkazuje. Dôvody odvolania uvádzané obžalovaným sú vo svojej podstate ich zopakovaním, pričom k ich uplatneniu už došlo v rámci prvostupňového konania.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, na ktoré krajský súd už neodpovedal vyššie, uvádza nasledovné. Okresný súd vo svojom rozhodnutí presvedčivo zdôvodnil, o aké dôkazy

oprel svoje rozhodnutie, akými úvahami sa pri tomto hodnotení spravoval. Výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých, bez rozumných pochybností, možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a tento je trestným činom. Odvolací súd sa stotožnil s takto uvedeným hodnotením dôkazov. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8l.46'&ucin-k-dni='30.%209.2012'> ústavy je aj právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré v podstatných bodoch a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo obžalovaného na spravodlivý proces. Krajský súd ale na druhej strane čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného a zmiernil uložený trest ako aj neukladal ochranný dohľad a obmedzenie a to z hľadiska uvedených dôvodov, ktoré už na toto mieste nebude znova opakovať.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.